

in oculo tuo est n̄ uidens. y pocruta.
eice primū trabē de oculo tuo. et tē
p̄spicies ut educaſ festūcam de oculo
fr̄is tui. *of* ^{XXXIX} *illumina oculos. Secreta*

Oblationibz q̄s dñe placare suscep
tis. & ad te etiā nr̄as rebelles compel
le p̄pici' uoluntates. p̄ dñm̄. *com*

Dominus firmamentum meum y refugi

um meum y liberator meus deus meus

Mysteria nos p̄
dñe supra pu
rificent. et suo munē tueantur. p̄. f.

Rs. Non cesso gr̄as agens p̄ uo
bis memoriam ur̄i fa. *Ad effectio'*

Tuens in orationibz meis. ut d̄s dñi
nr̄i ih̄u xp̄i. pat̄ gl̄e. det uobis sp̄m
ſapiencie. et reuelationis. in agniti
one ei' illuminatos habere oculos
cordis ueſtri. ut ſciatis que ſit ſpes
uocationis ei'. que diuicie gl̄e here
ditatis ei' in ſc̄is. et q̄ ſit ſup̄eminēs
magnitudo uirtutis ei'. in nos qui ē
dimus ſecundū operationē uirtutis

311

311

311

311

1
a
S
b
f
a
es
u
n
ce
le
od
ti
di
b
a
u
i
d
be

crem m... julian

II. 192. 1.

EPICEDION
 IN OBITVM BAR-
 THOLOMÆI FABRI, CIVIS
 HERTZBERGENSIS, VIRI OPTIMI ET
 PRVDENTIS, QVI EX HAC VITA PIE PLA-
 cideq; discessit 21. die Martij,
 Anno 1572.

Scriptum à

BARTHOLOMÆO FABRO HERTZ-
 bergensi F. carissimi patris sui mortem
 lugente.

L I P S I Æ
 Iohannes Martroff excudebat.

A N N O
 M. D. LXXII.

H. C. D. A. S. D. D. DD
H. C. D. A. S. D. D. DD
H. C. D. A. S. D. D. DD
H. C. D. A. S. D. D. DD
H. C. D. A. S. D. D. DD
H. C. D. A. S. D. D. DD
H. C. D. A. S. D. D. DD
H. C. D. A. S. D. D. DD

CLARISSIMO VIRO,
INSIGNI PIETATE, ERVDITIONE ET
VIRTUTE PRAESTANTI M. IOHANNI PRAETORIO
Ecclesiae Hertzbergensis Superintendenti, D. ANDREAE Graf-
sauio Iuniori Cos. IOHANNI Grassauio F. PETRO
Praetorio Senatori, IOHANNI Schemmelio,
IOHANNI Schmidt, amicis & patronis
suis perpetua fide obseruantiaq;
colendisimis.

HOSPES ET VMBRA.

H. Dic mihi, cur tanto coeunt nunc agmine ciues,
Et cur in uultu signa doloris habent?
Quid pullo tristem velantur tegmine frontem?
Quam multis oculis lachryma larga rigat.

V. Flentur acerba viri prudentis funera, cuius
Iam dantur gremio frigida membra soli.
Has nunc exequias, illi haec dant debita iusta,
Hinc lachrymae manant, hinc dolor iste venit.

H. Quae stirps, quae proles, quae femina quiq; parētes,
Quaeq; viro eximio terra paterna fuit?

V. Extincti si scire cupis genus ordine totum,
Versiculis paucis enumerare volo.

Pulcher Apollo veni, nostros atq; incipe cantus,
Materiam dicta, pleetraq; nostra rege.

Hunc Hertzberga tulit nulli pietate secundum,
Quae de ceruorum nomina monte tenet.

Duxit

Duxit natales laudati à sanguine patris,
Cui genitor simul & mater honesta fuit.
A quibus ad mores est assuefactus honestos,
Vna cum binis fratribus ipse suis.
Nec non assiduè didicerunt, sidera celsa
Torquentem, à primo lacte timere Deum.
Alter erat frater tam re, quàm nomine dictus
Andreas, patria & consul in vrbe fuit.
Qui fuit in sancto pars haud postrema senatu,
Et rexit patriam non sine laude suam.
Hunc lethum rapuit perpeffum multa laborum
Tædia, qui patria conditus vrbe iacet.
Alter erat Gaspar, qui Martis castra secutus
Occidit Hungarico miles in orbe bonus.
Cui iuueni impigro multas vrbesq̄, virosq̄
Summa peregrinos visere cura fuit.
Plurima qui postquam vidit lustranda per orbem,
Natalis repetit dulcia rura Soli.
Egregiam & ducit morum probitate puellam,
Quæ de Richteris stirpe creata fuit.
Cum qua iucundum transegit molliter æuum,
Legitimi & genuit pignora sena tori.
Ex quibus extinctæ tres natæ, luce fruuntur
Cætibus in superis, colloquioq̄ DEI.
Tres & adhuc superant, spes suntq̄ parentibus ampla,

Vna puella simul, filioliq; duo.
Coniuge cum dulci sic vitæ tempora duxit,
Coniugio in toto vt nulla querela foret.
Corripuit tandem quem morbi languor acuti,
Fataliq; dedit pallida membra toro.
Parua mora est, laterum immensum sentire dolorem
Incipit, accrescit quotidieq; dolor.
Principio vt succos liquidos erat ille perosus,
Pæoniæ insuetam respuit artis opem.
Nil Doctorum artes, herbæ aut iuvere salubres,
Artificum expertæ nil potuere manus.
Ergo iaces genitor, nec saltem iungere dextras
Supremum licuit funeris ante diem.
Nec quiui, cum te premeret iam ruga senilis,
Soluere pro meritis præmia iusta tuis.
Mens mea testis adest, me casum sortis iniquæ
Scire, in quo nunc sum, non potuisse, loco.
Non me tempestas ventorum, fulmina non me,
Frigore nec sæuo me tenuisset hyems,
Quo minus ad patrias properassem accedere sedes,
Supremaq; tibi dicere voce vale.
Ergo vbi sensisset prope tempus mortis adesse,
Commendante animam tradidit ore D E O.
Et maiestatem ad cælestem vota precesq;
Fudit subnixas saluificante fide.

Inde

Inde sacrum **C H R I S T I** vero cum sanguine corpus
Sumpsit sub panis fragmine, subq; mero,
Quod natus Domini cœli terræq; satoris
Instituit **C H R I S T V S** funeris ante diem.
Iam mortis prope tempus erat, sol nocte propinqua
Demere purpureis lora volebat equis.
Ultima nunc lethi præsentis sentio signa,
Inquit, & infirmo hos addidit ore sonos:
Fata vocant, discedo libens, valeatis amici,
Ætherei regio me vocat alta poli,
Chara vale coniunx Lucia, & tu domus omnis,
Pignora filioli vosq; valete mei.
Postremò morientis erant hæc ultima verba,
In Christum certam testificata fidem:
Sic **D E V S** ingenti mundi flagrauit amore,
Vt natum è celso mitteret ipse polo,
Vt quicumq; fide sincera amplectitur illum,
Æterni teneat cœlica regna Patris.
Tum sic viuificum Christum compellat **I E S V M**,
Cum Patre, & flatu qui sine fine manet:
O bone **C H R I S T E** Patris diuini æquæua propago,
Esse mihi clemens propitiusq; velis,
Mens mea de fragili iam cedit corpore, quam tu
Chare pater placida suscipe, quæso, manu.
Sic ait, & dicto citius vitale reliquit

A 3

Lumen,

Lumen, & ad Christum mens pia fecit iter.
 H. Quid verò coniunx liquida ne hæc uescitur aura,
 Abstulit aut illam Parca rapace manu.
 V. Illa quidem viuit, sed vitam ducere nollet,
 Dum moritur coniunx, est sibi visa mori.
 Luget vt amissa gemebundus prole palumbes,
 Vt deflet sociam turtur amicus auem.
 Haud aliter deflet dilecti hæc funera mæsta
 Coniugis, & teneris vnguibus ora secat.
 Ne quicquam querulos gemitus dat pectore ab imo,
 Et nihil, hic mæror quo minuatur, adest.
 Hoc faciunt nati, & consanguinitate propinqui
 Omnes, & facit hoc Vrsula nata pia.
 H. Dic quoq;, queis ornatus erat vir moribus ille
 V. Ingenuis .H. Qualis vita. V. Pudica fuit.
 H. Quomodo mutauit vitam cū morte. V. redemptos
 Ceu qui se credunt CHRISTE cruore tuo.
 H. Felices nimium, atq; ex omni parte beati,
 In solo claudunt qui sua fata DEO.
 V. Immò felices. si tantum hoc credere possent
 Mortales miseri non dubitante fide.
 H. Quando obijt? V. tunc cum mensis ter septima
 Funesta immenso fulsit in orbe dies. (Martij
 H. Quid sibi vult radius, pecten, textoria & arma,
 Quæ tristi tumulto iuncta tabella refert?

V. La.

V. Lanificæ doctas callebat Palladis artes,
Lanigeri tractans velleræ pura gregis.
Lanea honorificas ad vestes texta paravit,
Et pannos æquo vendidit ære suos.
H. Vna dies rapuit, quem plurima tempora quærent,
Ante diem raptum ciuica turba gemit.
Illa dies igitur nigro est signanda lapillo,
Qua talem rapuit mors properata virum.
Virtus quanta viri fuerit, prudentia quanta,
Aonia accipi te referente Charis.
Dic mihi, quod nomen, dic quod cognomen habebat,
V. Ipse Faber dictus Bartholomæus erat.
H. Vir pius ipse fuit, dumq; ipsius haurio laudes
Auribus, incipiunt ecce madere genæ.
Cui precor ex imis animi penetralibus huius,
Illius in pace vt molliter ossa cubent,
Æterni donec, magna comitante caterua,
Siderea veniat natus ab arce Patris.
V. Tunc subito tumulata cadauera viua resurgent,
Corporibusq; vetus restituetur honos.
H. Publica quis posuit mæsti monumenta sepulchri,
Et tumulo illius quis dedit hos titulos.
V. Extincti luxit qui fata nouissima, charo
Inferias natus persoluitq; Patri:

Inge.

Ingenuis tempus qui ponit in artibus omne,
Molda ubi Grimenses flumine stringit agros.

H. Per soluo umbra tibi grates: quod continet annum,
Defuncti, tumbæ hoc distichon addo, viri.

Ene Ct Vs sV per Is gen Itor Con Cess It ab or Is,
Ossa tenet Clipp Vs, mens Co L It astra p Ia.

M

MORTVVS LOQVITVR.

Q Vam placida tandem, post multa pericula vitæ,
Pace fruor, tumuli est quam mihi terra leuis.

Mors mihi mors non est, sed somnus, pace quiesco

Æterna, & felix est mihi parta quies.

Ipsa quies CHRISTVS, CHRISTVS pax vita salusq;

Est cunctis verum perpetuumq; bonum.

Ne quisquam pro me gemat, & suspiria ducat,

Nam mea mens felix cessit in astra poli.

Iam fruor aspectu CHRISTI dulcissimo, & hortor

Cum sanctis teneo iam Paradisiacos:

Cum sanctis viuo longissima tempora vitæ,

Atq; DEO grata carmine voce cano.

Ossa iacent tumulo hoc, nostroq; cadauere vermes

Pascuntur, pœnas dat viciosa caro;

Hæc tamen ossa, atq; hæc olim rediuiua resurget,

Immortali animæ restituenda caro.

Hæc quicunq; legis, dicas: placido iste sepulchro

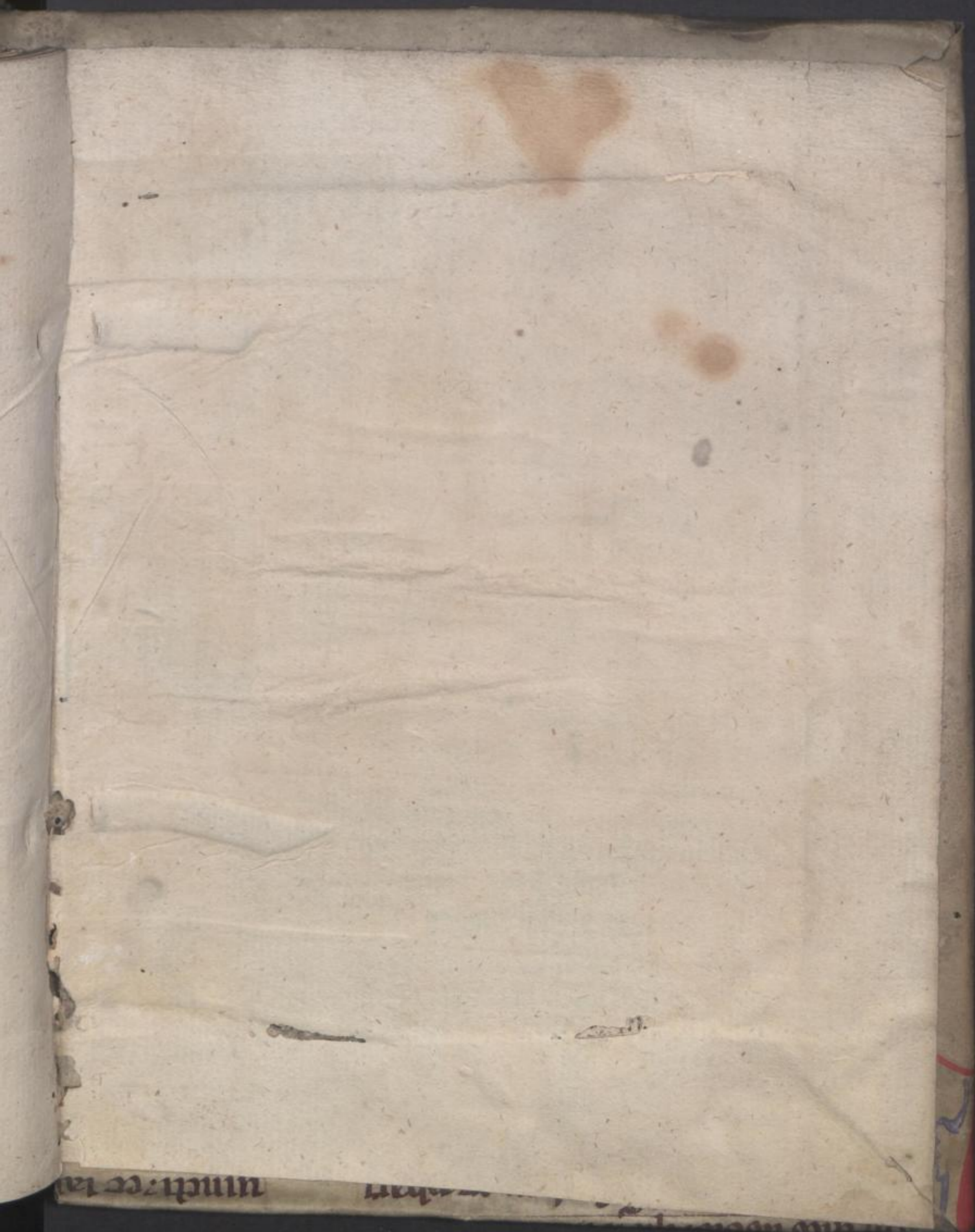
Dormiat, & Cineri pax sit amica pio.

F I N I S.

Abstammk von Dunsen

...mch:re la

unnt:ce la

shat

the ne...

dini mortis ei: simul et resurrectionis
 erim. Hoc scientes quia uet' n'r hō si
 ml' crucifix' est: ut destruat' corp' pec
 cati. ut ultra n̄ seruiam' peccato. Q
 enī mortuus est: iustificatus est a pe
 cato. Si enī mortui sum' cū xpō: cre
 di m' quia siml' etiā uiuem' cū xpō.
 scientes quod xpc resurgens a mortu
 is iā n̄ moritur mors ulli ultra n̄ dūa
 bit'. Qd enī mortuus est: peccato mor
 tuus est semel. Qd aū uiuit: ui
 uit deo. Itaq; et uos existimate uos
 quidē mortuos esse peccato: uiuen
 tes aū deo. In x̄ ihū dño nro. **GR**

fr̄ tuus. habet
 que ibi mun
 de p̄us recon
 ueniens offer
Propiciare
 n̄is: i has p
 nus assum
 uotū nulli u
 ut quod fide
 consequam
P dñm. cō

Non uertere aō mine aliquantu
 lum y de preca re super ser uos
Domine
 refu gi um factus es no
 bil' a generatio ne y proge me
 Null' hū ihc. d. s. **S** **ant** All. Et centos

latio nis cantu
Repleti dñe
 tuis t̄bue
 dem̄ effectū
Trs. Habet
 seruiam
 cū metu et
 ignis consumi
 tis maneat
 tatē nolite
 placuerit an